

ÜNLEM

Bilimsel Düşünce Kulübünün haftalık gazetesidir

Sayı: 13 24 Şubat 2026

Eşit erişim hakkına bütçe engeli

Üniversitemizde hepimizin ortak hakkı olan eşit erişim, fiziksel engeller ve bütçe yetersizliği gerekçeyle sekteye uğruyor. Şehirler ve kampüsler, bireylerin farklılıkları dikkate alınarak tasarlandığında engeller ortadan kalkarken okulumuzdaki durum, görme engelli arkadaşlarımız için günlük yaşamı bir mücadeleye dönüştürüyor. Kampüsteki hissedilebilir yüzeylerden olan sarı şeritler, kampüs içi erişimin herkese mümkün kılınması amacıyla kullanılıyor. Hissedilebilir yüzeyler, görme engelli arkadaşlarımızın hayatında engeller oluşturmamak için temas yoluyla bilgi edinmelerini sağlayan erişilebilirlik önlemleridir. Peki kampüsümüzde bulunan bu yüzeyler, gerçekten işe yarıyor mu? Arkadaşlarımız; eşit, erişilebilir ve kapsayıcı kampüs için bu yüzeylerin işlevini Ünlem'e değerlendirdi.

HİSSEDİLEMİYEN YÜZEY!

Arkadaşlarımız duruma dair şunları söyledi: "Yiğit Okur Binası'ndan yemekhaneye giden yoldaki zeminin bozuk ve düzensiz yapısı nedeniyle hissedilebilir yüzeyden yararlanmak bir hayli zor oluyor. Bu hissedilebilir yüzeyler, girintili

çıkıntılı yürüme yoluna yağmur ve kar yağmasıyla daha da kullanışsız hale geliyor. Düşmemize ve yaralanmamıza sebep oluyor."

Şeritlerin hissedilmemesi dışında, bazen bir yere varmadığını da görmek mümkün. Yiğit Okur binasından yemekhaneye doğru giderken, iki kere kesilen sarı şeritlerin bir anda hiçbir yere varmayacak şekilde ayrıldığını net bir şekilde görüyoruz.

ARABALARDAN GEÇİLMİYOR

Kampüsteki tek fiziksel engel bozuk zeminler değil. Deniz

tarafına park edilen araçlar, görme engelli arkadaşlarımızın bastonlarıyla yürümelerini zorlaştırıyor ve ön kantine güvenli bir şekilde ulaşmalarına büyük bir engel oluşturuyor. Arkadaşlarımız bu konu için şunları söyledi: "Bastonlarımızla yürümemizi zorlaştıran en büyük problem, ön kantine giderken karşımıza çıkan arabalar. Bu arabaların arasından geçmeye çalışarak ön kantine ulaşmaya çalışıyoruz. Araç sahiplerinin, fiziksel farklılıkları gözetererek duyarlı davranmalarını ve en azından yürüme alanlarına

park etmemesini rica ediyoruz.

BÜTÇE YOKMUŞ!

"Yaşadığımız bu sorunları geçtiğimiz dönemlerde Engelsiz Üniversite Birimi'yle paylaştık ve Yiğit Okur Binası'ndan yemekhaneye kadar olan bozuk zeminin acilen iyileştirilmesini talep ettik. Ne yazık ki 'yetersiz bütçe' dışında bir yanıt alamadık.

KAPSAYICI BİR KAMPÜS

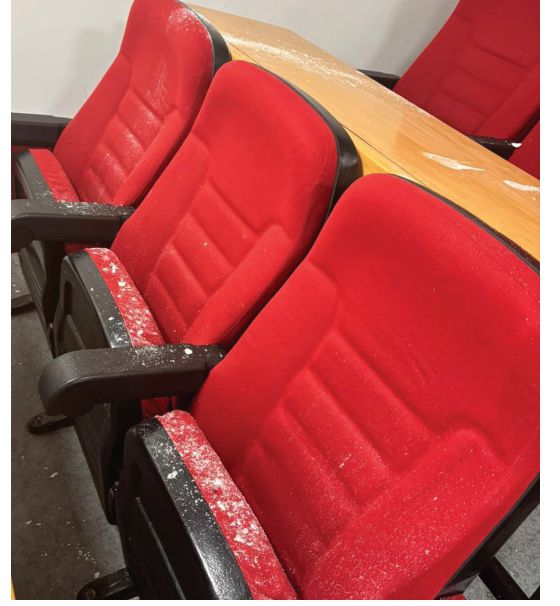
Öğrenciler olarak Üniversite Yönetimine empati ve kapsayıcılık çağrısında bulunuyoruz. Galatasaray Üniversitesi kampüsündeki sarı şeritlerin, zemin bozukluğu nedeniyle hissedilemez hale gelmesi erişim güclüğü yaratmaktadır. Bu alanlarda iyileştirme çalışmalarının başlatılmasını ve deniz tarafındaki araç geçiş bölgelerine park yapılmasının engellenmesini talep ediyoruz. Arkadaşlarımız, "bütçe yetersizliğinin" kampüs içi eşit erişim haklarını ihlal etmesine izin vermeyeceklerini belirterek eşit, erişilebilir ve kapsayıcı kampüs taleplerinde ısrarcı olduklarını ve bu doğrultuda mücadele edeceklerini Ünlem'e aktardılar.

Eşit erişim bir ayrıcalık değil, temel bir haktır. Kampüs içinde güvenli bir şekilde hareket edebilmek; eğitim hakkının ve yaşam güvenliğinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Bina çürüyor, idare izliyor

Üniversitemizde yıllardır “çözüldü, çözülecek” denilerek geçirilen yapısal sorunlar, bu kez de Yiğit Okur binasının pek çok sınıfında ve ön kantinde tepemize dökülen tavanla, çürümeye yüz tutmuş duvarlarla kendini en çıplak haliyle gösteriyor. Gizlenemez boyuta ulaşan bu fiziki döküntü, kampüs altyapısının ne kadar sahipsiz bırakıldığını kanıtıyor.

Derse odaklanmamız gereken amfilerde, koltukların üzerinin tavadan kopan sıva parçalarıyla kaplı olması dersliklerin belli bölümlerinde sadece ciddi bir kirlilik yaratmakla kalmıyor, güvenliğini de tehdit ediyor. Karşı karşıya olduğumuz tablo sadece bir tadilat ihtiyacı olarak açıklanamaz. Uzun vadeye yayılan ve normalleştirilen bu idari vurdumduymazlık, konforlu

şekilde akademik eğitim görme hakkımızı açıkça gasp ediyor.

Ön kantindeki benzer sıva dökülmesi de bu sorunun münferit olmadığını, okulumuzun belli başlı yerlerinde kronikleştiğini gösterir nite-

likte. Üniversitemiz kaynaklarının bizlerin güvenli eğitim hakkının teminatına harcanmalıyken, kampüsümüz göz göre göre fiziksel bir çöküşe terk ediliyor.

Yaşam alanlarımıza ve haklarımıza sahip çıkmak-

tan vazgeçmiyoruz. Bunca zamandır hasır altı edilen bu sorunu tüm gerçekliğiyle teşhir ederek gerekli idari birimleri bu ihmalkârlığa derhal son vermeye ve günübürlük değil, kalıcı çözüm üretmeye davet ediyoruz.

Yiğit Okur'da sorunlar bitmek bilmiyor

Üniversite içinde en fazla vakit geçirdiğimiz alan olan Yiğit Okur binasında hepimizin bildiği ve alışıp çaresizce kabullendiği bazı kronik sorunlar mevcut. Özellikle kış aylarında sabah saatlerinde sınıflara geldiğimizde ders dinlememize hatta kimi zaman sosyalleşmemize bile engel olan dondurucu bir soğukla baş başa kalıyoruz. Kaloriferler ya yanmıyor ya da sınıfı ısıtacak kadar açılmıyor. Bu

durumda da akademik senenin başlangıcından neredeyse ilkbahara kadar derslere montla girmek kaderimiz haline geliyor.

Binadaki dersliklerin yıllardır süregelen bir diğer sorunu ise internete bağlanmanın giderek imkansız bir hal alması. Geçtiğimiz sene okul yönetimi “TurkNet” ile anlaşma yaparak altyapı sorununu çözme amacıyla birtakım girişimlerde bulunsada bina içerisinde

hatlarımızın çekmemesi ve ‘TurkNet’ ile ‘Eduroam’ internet sistemlerinin hâlâ tam teşekküllü çalışmaması bu sorunun yakın bir tarihte çözüme kavuşamayacağını bizlere gösteriyor.

Yiğit Okur Binası'nda hiçbir zaman sıcak suyun olmaması ise içselleştirdiğimiz bir diğer problem olarak karşımıza çıkıyor.

Okul yönetimine buradan sormak istiyoruz: Yiğit Okur Binası'nda yıllardır

süregelen bu sorunlara nasıl bir çözüm öngörüyorsunuz ve bunları çözmek adına girişimlerde bulunuyor musunuz?

Üniversitemiz ile alakalı en ufak şikayetimizde “Bütçe yetersiz” diyerek bizleri geri çeviren yönetim, Yiğit Okur'un daha işlevli bir bina haline gelmesi için bu teknik ve altyapısal sorunları yine “Bütçe yetersiz” bahanesiyle erteleyecek mi? sorusu ise gizemini koruyor.

Emperyalist dizayna karşı laikliği savunmak

Ortadoğu bölgesi on yıllardır emperyalist güçlerin kan, yıkım ve vahşete boğduğu bir “oyun alanı.” Bugün ise Ortadoğu’da etnik ve mezhep savaşıyla güç inşa eden ABD emperyalizmi günden güne hegemonyasını kaybediyor. SSCB’nin yıkılmasıyla nihai zaferi ilan edilen emperyalist kapitalist sistemin girdiği krizler sonucu yeni aktörler ortaya çıkmaya başlıyor. Çin, Rusya, AB gibi aktörler bu şekillenen yeni düzende kendi pozisyonlarını gözden geçirirken bütün bunların sonucunda ise ABD emperyalizmi hegemonyasını tekrardan tesis etmek için dünyayı açık bir felakete götürüyor. Bir yandan Venezuela işgali, bir yandan Küba ablukasının yoğunlaştırılmasıyla birlikte, ülkemizi de doğrudan ilgilendiren Ortadoğu tüm halklar için yıkım ve katliamlara sürükleniyor.

ABD ELİYLE ŞEKİLLENEN “YENİ” REJİMLER

Suriye’de Esad’ın düşürülmesiyle, Lübnan ve Yemen’in zayıflatılmasıyla İsrail’e karşı direniş eksenini tümüyle kırıldı. Yeni şekillenen Ortadoğu’da ABD-İsrail ekseninde etnik ve dinsel kimliklere dayalı düzenler yaratılmak hedefleniyor. Suriye’de IŞİD kalıntılarının yönettiği bir ülke kurulmaya çalışılırken, Irak’ta kurulan parçalı bir düzen, İran’a

yönelik saldırılarla birlikte etnik ve mezhepsel kimliklere dayalı yeni “Taliban rejimleri” kurulmak isteniyor. Bu karanlığa karşı halkların laiklik mücadelesi tekrardan önemini hatırlatıyor.

EMPERYALİZM NEDEN LAİKLİK DÜŞMANI?

Emperyalizm, her zaman yaptığı gibi bölgeye nüfuz etmek için fay hatlarını kullanırken; laikliğin tasfiye edildiği rejimlerde, siyasi iktidar belirli bir mezhebin veya etnik grubun eline geçer. Dışlanan gruplar, emperyalist aktörlerin “kurtarıcı” maskesiyle bölgeye sızması ve savaşlar başlatması için en verimli zemini yaratır. Laiklik, devleti inançlar karşısında tarafsız kılarak bu dış müdahale imkanını kapatır. Bununla birlikte laiklik emekçi sınıfların da bir kurtuluş aracıdır. Sermaye eliyle sınırsız düzeyde sömürülen emekçilerin dini ve mezhepsel bölünmelerine karşı birlikte mücadele etmesinin ön koşuludur.

Emekçi sınıfların daha gelişkin hale gelmesini sağlar. Laiklik bu açıdan sadece bir yaşam tarzı savunusu değil sınıfsal bir mücadeledir.

TÜRKİYE’DE NEDEN LAİKLİK ÖNEMLİ?

Ülkemiz de tam da başta bahsettiğimiz nedenlerle ABD doğrultusunda yeni bir şekilleniş içerisinde. ABD’nin Türkiye büyükelçisi Tom Barrack’ın “Osmanlı Milletler Sistemine dönüş” söylemiyle artık açık açık dillendirilen bir düzen hedefi önümüzde duruyor. “Türk, Kürt, Arap ittifakı” gibi demeçlerle de desteklenen bu kurgunun nasıl bir düzen istediği ortada. Cumhuriyetin bütün kazanımlarının tasfiye edildiği, yerine ise mezhepsel ayrımlara dayalı, seçimsiz, muhalefetsiz bir “cumhuriyet” hayali.

Bu karanlık düzenin inşası, şüphesiz ki laikliğin bütünüyle tasfiye edilmesini zorunlu kılıyor. Bu doğrultuda ülkemizde eğitim tümüyle dinselleştirilirken, şeria-

ta karşı laikliği savunan yurttaşların ev hapsiyle cezalandırıldığı bir garabeti normalleştirmeye çalışmaktadır. Dahası, ülkenin “Talibanlaştırılmasına” itiraz eden bir bildiriye imza atan 168 aydın hakkında bizzat Milli Eğitim Bakanı tarafından suç du-yurusunda bulunulması, rejimin laiklik savunucularını nasıl birer “hedef” olarak kodladığının en net göstergesidir.

Bütün bunlar ABD emperyalizminin on yıllardır Ortadoğu’da işlettiği “halkları dini, mezhepsel ve etnik kimliklere bölerek parçalama ve yönetme” yönteminin Türkiye’deki izdüşümüdür. Emperyalizm, bölge ülkelerini ancak onları ortak yurttaşlık ve ulus bilincinden koparıp; cemaatlerin, etnik ayrılıkların ve mezhep çatışmalarının karanlığına iterek kontrol edebilir. Osmanlı Millet Sistemi’ne dönüş hülyası da tam olarak bu parçalanmışlığın, alt-kimliklere bölünmüşlüğü ve emperyalist tahakküme açık hale gelmenin adıdır.

Sonuç olarak; Türkiye’de laikliğin adım adım yok edilmesi, ülkenin bu emperyalist ufka, yani Ortadoğu’nun sonu gelmez yıkım, kan ve parçalanma senaryosuna entegre edilmesinden başka bir şey değildir. Dolayısıyla bugün Türkiye’de şeriata, tarikatlara ve eğitimin dinselleştirilmesine karşı laikliği savunmak, sadece kültürel bir tercih veya basit bir rejim tartışması değildir. Laiklik mücadelesi; ülkenin emperyalizm tarafından etnik ve mezhepsel fay hatları üzerinden parçalanmasına, karşı durmanın ve bir arada, bağımsız, eşit yurttaşlar olarak yaşayabilmenin en hayati direniş hattıdır.

8 Mart yolunda...

Üniversitemizin kampüsü, önümüzdeki dönemde kadınların sesinin daha gür çıktığı bir mücadele alanına dönüşmeye hazırlanıyor. GSÜ Mor Kampüs'ün geçtiğimiz günlerde gerçekleştirilen tanışma toplantısında, okulumuzda eksikliği hissedilen aktif ve istikrarlı bir kadın örgütlenmesinin yol haritası çizildi. Tüm egemenlik biçimlerine karşı çıkarak feminist bir duruş sergileyen oluşum, karar süreçlerinin her kadının sözüyle belirlenen ortak irade ilkesiyle yürütüleceğini ilan etti. Okul içindeki eylemselliği arttırırken düzenli feminist

okumalar ve konferanslarla entelektüel bir zeminin oluşması da amaçlanıyor. Toplantı çıktılarında yer alan bilgilere göre; 8 Mart haftasında döviz atölyesinin yanı sıra "gel-çiz" etkinlikleri, kampüste kurulacak özel bir fotoğraf alanı ve film gösterimi ile 8 Mart ruhu okulumuzda da yaşatılacak.

Yiğit Okur binasında halihazırda bulunan ancak tabelasız bırakılarak görünmez kılınan cinsiyetsiz tuvaletin durumu için harekete geçiliyor. Ayrıca yeni inşa edilen Mühendislik binasında da cinsiyetsiz ve engelli tuvaletlerinin yer

alması adına resmi talep oluşturulması planlanıyor.

Kampüsün güvenli bir alan olması için kurumsal mekanizmaların işletilmesi gerektiğini savunan kadınlar, Cinsel Tacizi Önleme Komisyonu'nun (CİTÖK) adının doğrudan ve şeffaf bir şekilde kullanılmasını ve komisyonun etkin bir şekilde işletilmesini istiyor.

Bu doğrultuda kampüs genelinde ilgili talepleri içeren dilekçeler toplanarak idari makamlara sunulması hedefleniyor. Dayanışmayı kampüsün bütününe yaymayı hedefleyen oluşum, üniversitemizdeki feminist mücadele yürüten

akademisyenlerle de dirsek teması kurmanın önemi üzerinde durdu. Hocaların deneyimlerinden faydalanmak ve idari süreçlerdeki tikanlıkları aşmak için onlarla düzenli görüşmeler yapılması gündemde yer alıyor.

Örgütlenme, iletişimi sadece duyuru kanallarıyla sınırlı tutmayıp katılımcı bir WhatsApp grubu ve dinamik bir Instagram hesabı üzerinden sürekli fikir alışverişini teşvik edecek. "Sen, ben, biz birbirimizin çaresiyiz." diyerek yola çıkan oluşum, tüm GSÜ'lü kadınları bu dayanışmanın parçası olmaya çağırıyor.

8 MART ETKİNLİK TAKVİMİ

2 MART Hijyen dayanışma kutusu boyama
Ön kantin - 12.00

6 MART Döviz atölyesi
Ön kantin

3 MART Film gecesi
(Mor Kampüs grubunda seçilen filmi birlikte izliyoruz!)

8 MART KAMPÜSLERDEN MEYDANLARA,
GSÜ MOR KAMPÜS ALANLARDA!

5 MART Gel-Çiz
Ön kantin - Tüm gün

GSÜ Mor Kampüs hakkında daha fazla bilgiye ulaşmak ve gelecek adımlarında destek olmak için QR ile yönlendirilen Instagram hesabını takip edebilirsiniz.

Gelecek etkinliklerimizden haberdar olmak için QR'ı okutabilirsiniz.